

పాఠశాల - పాఠశాల

పాఠశాల - పాఠశాల

పాఠశాల - పాఠశాల

1924.

పాఠశాల

11-0-2-8

ఉ హా వా త ము ,

ఆ నేకబ్రాహ్మణులకున్న శ్రేష్ఠమై వాచపువ్యామలకు తెలియుటః
 కను సుఖ్యరిత్యమును పుణ్యంబులనును ఆత్మనాస్త్రిచ విక్షణోయు
 కునును నుక స్మృత్యులు కల్పించు గాంబునట్లు తెలికిగనిన నగ
 జ్యుమెత్తుర ముగ్రాంఠా పంపనమలు రుద్రములు రూసరజన్య
 డొ శ్శీండులకు విచారణపలనననుగతయొక్కటి యామావళాన్యను
 యున్నట్టి తెలికియు, అనయములును యాత్మజన్యలకుశ్రేష్ఠ. యిం
 విక్కులయన కన్యగణోయు, యిలర జీవజలెనే వనము పకటివని
 శంకితినయము యుకరు గ్రుణుకమంప మున్యలేకపోవడిము. అన్ని
 తోళ్ళులుగోపించినట్లు ముము యాపాడు నీము సెత్తురు మాంపవల
 యూద్రములతోవెర రొగిది జూపనను దుర్భేదవై నటువంటి యావనకి

మూలిన కరీకమును పోషించుటయును తర్వాత యీపాదుగుటయును
 విడచి యితరజీవులతోద్వూట చేసిపోవడమున్ను విచారించగా మృగ
 పశుకీమి కీటకములతో సమమనిచెప్పటకు యేమిన్ని సంజనాము
 తేకున్నది. అట్లయిన మనపూర్వులు నరజన్మశ్రేష్ఠులుని చెప్పినమాట
 ఉత్తదగునా లేదు, యెట్లగునా వ్యానులు వాల్మీకులు పశిష్ఠులు
 భరద్వాజులు గౌతములు అత్రజనకజ విభీష్ణ శ్రుణ్ణాన అంబరీష
 శుక శౌనక పరిక్షిస్తు ఘట్వాంగద రుక్మాంగద అర్జున విశ్వమిత్ర
 అహోగ్ర ఆచార్య శబరి కుచేల భృగుడుఘృకంఠు హనుమంతుడు
 గయూడు సానండుడు కణ్వ గార్లేయ బలి నారద తుంబుకుడు మొద
 లుగాగల పూర్వపు మహానుభావులు గాక యిటీవల కలియుగములో
 ప్రసిద్ధిజెందినమహానుభావులు బ్రహ్మంగారు పోతులూరయ్య సిద్ధయ్య
 మస్తాను వాజరత్తు మీరయ్య పెద్దదాను రామదాను కలీరుదాను
 కమలుదాను కాలిదాను చిక్కయ్య శంకరుడు సారంగధరుడు వెంగ
 మ్మగారు వేమనగారు యాశ్వరమ్మగారు గోవిందమ్మగారు వాసరు
 గారు జ్ఞానానందులు సత్యానందులు నిత్యానందులు సదానందులు
 సక్కుబాయి మీమాభాయి రామాభాయి గోవిందయ్య గోరాభాయి
 మొదలుగాగల యిటువంటిమహానుభావులు యిక నెందరో కోట్లకొలది
 నిత్యానిత్యమును విచారించి జగవ్యాపకమైన తరమాత్ముని స్వరూప
 ములో విక్రమసంధానలయి తరుగులేని నిత్యానంద పరపూర్ణామృతమును
 పానముచేయుచున్నారట యిన్నిజీవులున్ను మనుజులే మోక్షమును
 తెలిసిరి. గాని యితరజీవులేవియును మోక్షమును జెందినటుల ఎవరవ
 గతు గాని యిప్పుడు మనకండ్ల యెదుటగాని చూడవలెదు. కనుక
 లేదు యెవ్వరు చెప్పవలెదు. గాన నరజన్మమే మిగుల శ్రేష్ఠులుని
 చెప్పటకుచెల్లినది గనుక నరులు విచారించవలసిన యోచనయొక్కటి
 మనము మన కండ్లయెదుట యొకస్త్రీ గర్భమునుంచి మరియొక

బాకయో బాబుడో వచ్చుటను చూచుచున్నాముగదా ఆబాల
 తు యాగర్భములోనికి నేట్లుంచె నాగర్భముచేరకమునుపు యెచ్చట
 నుండెను. తల్లిగర్భము చేరనంతగదా శరీరమువచ్చి రూపమాయె
 తత్సూర్యము నాతనికి రూపమెట్లుండె పోని అట్లేకదా మనము మన
 తల్లి గర్భములోనుంటిమి. మనము మన తల్లిగర్భమునకు రాకముం
 దెక్కడనుంటిమి సరే పుట్టితిమి బాల్యమంచున యేమియు తెలియక
 నుండుటేల తర్వాత యవ్వంబున పుడకామ మోహములచే నిండి
 యుండటేల కొమారుని సంసార జలధిలోపడి ద్వందాద్వందములు
 గౌరంగములు నుఖదుఃఖములు కలిమిలేములు మొదలుగాగల
 యాశలోపడి యేడ్వనేల వార్షిక్యముక శరీర అవయవములు బలహీన
 మై విషయ సౌఖ్యంబునేమియు నందక పరనుఖమింతైనలేక చచ్చెద
 నేమోయను భయముగలిగి మృత్యువునకు దండముజేట్టుచు యిడికపట
 నాటకంబని తోచక యిట్టి దుస్తరమయి దుఃఖస్వరూపమైనట్టి
 దియు నైన యీబ్రతుకే కొరుచు యీశరీరమును విడుచుటకు యిట్ట
 పడక కట్టపడనేల యిట్లుండగనే కాలపరిమాణము పూర్తియై చనిపో
 యెను. యీశరీరము మిన్నునోలేక అగ్నిలోనైనను కలిసిపోయెను.
 యీశరీరములో యుండియున్న జీవియెందుబోయెను. యిట్టిమర్కము
 తెలిసినవారే మానవులు లేకుండిన దానవులట యిట్టిమర్క పెరిగిన
 వారే మనుజులు లేకుండిన దనుజులట యిట్టిజ్ఞానము వహించినవారే
 నదులట లేకుండిన తరులట యిట్టిహయనువర్షించి సాధించిన మహాను
 భావులకు నిత్యమఖముట నిత్యుండముట నిత్యమంగళముట యిట్టిబూట
 కమును వర్షించలేక తిరిగిడి మాధాతులకు నిత్యదుఃఖముట నిత్య
 నరకముట నిత్యవ్యసనముట.

సత్యము, సత్యము, సత్యము.

గ్రంథ పోషకములు

అక్షరములు క్రోధములు
 వాణ్యములు మేలు గావించు.

కవచములు అక్షరములుగా
 సమమములు సుఖములుగాను
 కవచములు రావణముగాను
 వివేకములుగాను.

సోమములు సుఖములుగాను
 వివేకములుగాను

కుష్టులు అక్షరములుగాను
 వాణ్యములు క్రోధములుగాను
 వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను
 వాణ్యములు సుఖములుగాను

వాణ్యములు సుఖములుగాను

వాణ్యములు వివేకములుగాను

వాణ్యములు వివేకములుగాను

అక్షరములు అక్షరములుగాను

అక్షరములుగాను

వాణ్యములు వాణ్యములుగాను

వాణ్యములు రావణములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు సుఖములుగాను

వాణ్యములు సుఖములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు క్రోధములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు రావణములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

వాణ్యములు అక్షరములుగాను

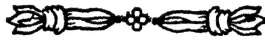
వాణ్యములు సుఖములుగాను

ఓం.

శ్రీ గురుభ్యో నమః

నారాయణార్చనము

- సీ॥ శ్రీమీరహస్థురు సేవించు సేవించు
 భజియింతు పితరుల పాదములను
 విఘ్నేశ్వరునిమది వినుతింతు వినుతింతు
 శరణుజేసెదతగి కారదాంబ
 వదాంత పండితులైదికవులభక్తి
 మాకులితరకముల మొక్కువాడ
 ప్రాసంబుయతిగణ్యపద సేనరుంగను
 తప్పలెంచెదమన్న ఒప్పులేదు
- తీ॥ కానదయయించి నామీద కరుణజూపి
 సదమునకు నర్థభావం దె పూజించి
 తప్పలుండిన దుష్టకై వ్రావనుడు
 ఆత్మమితి నారాయణార్చిస్తు॥

సీ॥ జగతిలోపలనుండు జనసంఘమువకల్ల
 నరయవండము బెట్టి యభినుతింతు
 షీ తినలోపలనుండు స్త్రీపురుషులకల్ల
 శాస్త్రాంగములుజేసి సంతరింతు
 మహిలోనగలయట్టి మనుజవరులకల్ల
 తగప్రదామంబులు తనియనిడుచు
 తలఁపేనిజన్మించి బెలయజీవులకల్ల
 వందనంబులుజేసిపడినుతింతు

తే॥ ఆవనినుడుజుభుటము లన్నినిండె
 అటులసరమాత్ముడీ ఘటాలన్నినిండె
 వేరులేదుజ్ఞానంబు విడువుమనగ
 ఆత్మసమ్మితి నారాయణార్థ్య నిన్ను॥

సీ॥ నినువేడినావయ్య నను గావరావయ్య
 నీదానుడనుబోవు నీకుశరణు
 కడలేర్పరావయ్య కారుణ్యమివయ్య
 కాష్టాడవేమయ్య ఘనుడశరణు
 నీదానులను నేల్క నీకంతరాపేల
 నాపాలనాలోక కీర్ధశరణు
 ఆనందమునుగూర్చు ఆనలంబుచల్లాల్చు
 ఆచలంబుచేకూర్చు ఆర్యశరణు

తే॥ దుఃఖజాలంబులందోచ్చు దొరవుశరణు
 నిర్మలానందచ్చందయుండ నీకుశరణు
 జగము సమముగజూచునో స్వామిశరణు
 ఆత్మసమ్మితి నారాయణార్థ్య నిన్ను॥

నీ॥ నారాయణానిన్ను నమ్మియుండినగదా
 దుఃఖిస్వరూపంబు తొలగిపోవు
 నారాయణానిన్ను నమ్మియుండినగదా
 యెన్నడులేవట్టి యెఱుకగలుగు
 నారాయణానిన్ను నమ్మియుండినగదా
 దాసులహృదయంబు తాపమణిగు
 నారాయణానిన్ను నమ్మియుండినగదా
 ప్పాపపుణ్యమువేఱి పరచగలుగు

తే॥ కాచిరిక్షించమియట్టి ఘనుడులేడు
 పూనితేడితిమలుసారి పుట్టకుండ
 పదవిదయచేయుమయ్య మీపాదమాన
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థ నిన్ను॥

4

వీ॥ నారాయణానిన్ను నమ్మి కొల్పెదనయ్య
 మనసు నేకమాజేయు మార్గమేది
 నారాయణానిన్ను నమ్మి కొల్పెదనయ్య
 దొంగలార్థురిబట్టై త్రోవయేది
 నారాయణానిన్ను నమ్మి కొల్పెదనయ్య
 కర్మ కాండముయొక్క క్రమమదేమి
 నారాయణానిన్ను నమ్మి కొల్పెదనయ్య
 పుట్టుకొట్లనంది గుట్టుచెల్పు

తే॥ యేమి కర్మమోగాని వాడెప్పుడైన
 ధనధాన్యముమీది నే తగులుమనకు
 భార్యపిల్లలపై భ్రమన్యసనమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థ నిన్ను॥

5

- సీ॥ పెద్దలంచును నేర బెట్టినట్టులకాదు
 నిలుకడగామది నిలువవలయు
 చల్లతిమనిచేను చల్లినంత నెగాదు
 కనిపెట్టికలగర్లు గట్టవలయు
 తడిపినంత నెగాదు తగులుకాలమునదాని
 తిన్నతిన్నగాకల్పు తీయవలయు
 తీసినంత నెచేని త్రోవీవేయగరాదు
 కాచియుండినపొట్ట తరుకునొను
- తీ॥ బెన్నుతీసియుపండిన వెనుకలాను
 పేదవారికి భిక్షమపెట్టినట్లు
 పాధునేద్యంబులూతీరు సౌఖ్యమనగ
 ఆత్మవమ్మితి నారాయణార్య నిన్ను॥
- సీ॥ పరకాంతలనుజూడ బహుషంక్రమంబాయె
 పెరసామ్మలను పొడిబెల్లమాయె
 పోయెపోయెనుమతి పాలిమేరదానెను
 మతిలేకయిన్నాళ్ళు వెతలబడితి
 సత్యంబుయొక్కడ సాధించగాలేక
 అజ్ఞానతమననులా ఆణిగియుండె
 మొన్ననిన్నటిబోధంబున్న డెరుగనుస్వామి
 పారపోయెడిమతి బట్టబడియె
- తీ॥ యిట్టి యానందమును నేను యొన్న డెరుగ
 మీరు చెప్పినయాజ్ఞాకు మిగిలినదండ
 నిఖిలమునుజూపు సురువులు నీవయంచు
 ఆత్మవమ్మితి నారాయణార్య నిన్ను॥

పీ॥ నీతివాక్యమానోట నిలిచిచెప్పనివాని
 జన్మంబుజన్మమే జగతిలోన
 భక్తిమార్గములేక భాగ్యముండినవాని
 జన్మంబుజన్మమే జగతిలోన
 గాయత్రిమంత్రంబు ఘనత కలియనివాని
 జన్మంబుజన్మమే జగతిలోన
 తల్లిదండ్రులమాట దాకేడినందుల
 • జన్మంబుజన్మమే జగతిలోన

తే॥ తెలియనటువంటివారికి లేటపడదు
 దీనిభాషియై సెరిగి దివ్యపదలు
 కరిమపదవిని జెందంగ పాత్రలనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనము

8

పీ॥ నారాయణునిబోధ నమ్మియుండినచాలు
 సామవేదమునీవు చదివినట్లు
 నారాయణునిబోధ నమ్మియుండినచాలు
 నిలయుజాశ్వేదంబు డెరిసినట్లు
 నారాయణునిబోధ నమ్మియుండినచాలు
 పుడమియుశ్వేదంబు మడివినట్లు
 నారాయణునిబోధ నమ్మియుండినచాలు
 సకలపూజలెరంగి సలిపినట్లు

తే॥ వాదమేలయధర్వణ వేదమిదియే
 ఆనుచుపెద్దలునీరీతి, ఆనతియ్య
 నిశ్చయంబుగి మనసును నిల్పలేక
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనము

8

ని॥ అజ్ఞానియొకటియే నుజ్ఞానియొకటియే
 అప్తమదములభేద మంతే గాని
 అజ్ఞానియొకటియే నుజ్ఞానియొకటియే
 వద్దునంటలులేక పమసిపాప
 అజ్ఞానియొకటియే నుజ్ఞానియొకటియే
 పంచేద్రెయంబులు భక్త్యమైన
 అజ్ఞానియొకటియే నుజ్ఞానియొకటియే
 మానాభిమానమూర్త్యులమైనః

తే॥ జ్ఞాని అజ్ఞానరూపకటియే జ్ఞాతృనేరు.
 వేపముదాల్చి అజ్ఞాని వేలనీవిశుభ్రు.
 భాషనేర్చిన బాధలు బాధయవనగ
 అత్మవమ్మితి నాకాదు భావ్యనిమ్మి

10

ని॥ పొగొనాధునిమీద పంఠగోచినవతి
 యిమనిచేతులయరదు అర్థిజెందు
 ప్రాణనాధునిమాట పాటికచివినకట్టి
 శారీరకవృత్తుల కౌటడరుగు.
 ప్రాణనాధునిబట్టి పటమాటలేడిగిన
 కొమ్మపాటున చిత్రనిమ్మడరుగు
 ప్రాణనాధునిమది పాలిలకలియని
 మగుపజేసినమేలు మరటపాలు

తే॥ యువిదిలందరుగునుగుడి యొకరికొకరు.
 తెలిపికొనుచును శాంతలు దమ్మకొనుడు
 ప్రాణనాధునిబట్టివంటు భామకనగ
 అత్మవమ్మితి నాకాదు భావ్యనిమ్మి

11

సీ॥

కల్లులొట్టెలుఁప్పి కోళ్ళను శిండించి
 భక్షించు బహుదొంగ భడవలకును
 చిన్న పెద్దలమాట చెవి తొట్టె కెల్లపు
 చీట్లాటలాడిన చెనటులకును
 వేసార కెల్లపు వీసానికెక్కక
 సారాయి త్రాగెడి క్షానములకు
 ఆయాసమునుతేక ఆల్లవాటువిడలేక
 • పరుకాంతలనుగోరు పాపులకును

తే॥

విడువబోవదు దుఃఖులువీరినెపుడు
 వీరముఖమును వీక్షించు వారికెపుడు
 దుఃఖకతునంబు తెప్పుడొదోచువనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చ్య నిన్ను

12

సీ॥

ఇన్నియుగంబులు నెట్లుగఱిచెనో
 కలియుగంబును నేను గాంచినాను
 ప్రథమపాదమానందే భయముగఱెడినాకు
 మంచిజన్మమునిచ్చి మంచిశాపు
 ఊరకున్నను గాని చైరంబుగల్గెను
 పండుకోసుటకింట భయముగలుగు
 వేగులేచినదాది విధవికర్తలె కాని
 వేదకుశ్రీకులమోష వివగకాణి

తే॥

మంచివారికి మర్యాద మానుకొనెను
 మాయమాటలు నిలయందు మంచివ్రాణు
 కల్లలాడుచు కాలంబు గడవలేక
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చ్య నిన్ను!

13

సీ॥ రామనామకు నోటరానట్టి రంగమృ
 చెంగమృనెన్నికలో చేయుచుండు
 అచ్చమృ పిచ్చమృ ఆడమృ మాటలు
 అన్నమై ననులేక ఆడగలరు
 పోలమృ రామమృ పొయ్యికాడంజేరి
 కొఱగానిమాట లూ కొట్టగలరు
 కొంటమృ అకల కొటమృ యీవల
 కనునగలోమాట కానగలరు

తే॥ మంచిసెబ్బరలే నట్టి మాటలెల్ల
 లోభమేగాని యుండదు లాభమనగ
 చూచిచూచియు యెన్నాళ్ళు నుఖములేక
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థ నిన్ను॥

14

సీ॥ కాంతంబుగానోట కంకరాయన్నను
 నారాయణాయన్న నర్థమొకటె
 కేకపాయనువల్కు గేరిచెప్పినకాని
 హరిహరి యనుమాట అర్థమొకటె
 పరమాత్మతేజంబు భావమందునిల్చి
 మనము నేకముజేయు మాన్యులకును
 వల్కువేరగుగాని పరమార్థమొకటె
 మతములెన్ననిలస న్మతులకెల్ల

తే॥ యెందుఱాచిన చైతన్య మెరుకచేత
 భేదమింతైనలేక యే బాధలేక
 బెలయుచున్నారల మది చితలుమాని
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థ నిన్ను॥

15

10 || నీవును నానాదైవ నిందియించినచాలు
 పునః స్మరణము నును పట్టుబరుప
 నీవూర్ధనాచార్య నిజీ చిరుమంజినచాలు
 పునః పఠణంబులలోని సారమొడంపం
 నీవును నానాదైవ నిందియించినచాలు
 పునః స్మరణము నును పట్టుబరుప
 నీవూర్ధనాచార్య నిజీ చిరుమంజినచాలు
 పునః పఠణంబులలోని సారమొడంపం

11 || పాపములను నీవే నానాదైవ నిందియించినచాలు
 పునః స్మరణము నును పట్టుబరుప
 నీవూర్ధనాచార్య నిజీ చిరుమంజినచాలు
 పునః పఠణంబులలోని సారమొడంపం

16

12 || గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు
 గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు
 గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు
 గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు
 గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు
 గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు
 గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు
 గుణవిహారులైన గురుడులతో బంధువులు

13 || ఉన్నదన్నట్లుగానింబ సుప్రసిద్ధులు
 బోధించునుకు పొసగించు భూకర్మము
 విషయ సౌఖ్యంబునునుకు విషయసౌఖ్యం
 అన్యవమ్మిని నారాయణ బ్రాహ్మణిని

17

సీ॥ అరయంగసంసాగ మగ్నిచండముగదా
 గురుబోధవిన్నట్టి గుణాలకెఱుడు
 పరకాంతలనుజూడఁ భయముగల్గునుగదా
 గురుబోధవిన్నట్టి గుణాలకెఱుడు
 జీవహింసయుజేయ చేతులాడవుగదా
 గురుబోధవిన్నట్టి గుణాలకెఱుడు
 పెద్దలనేవయే పొగ్గిగోరుదురుగా
 గురుబోధవిన్నట్టి గుణాలకెఱుడు ।

తే॥ గురువృద్ధోధవిన్నట్టి గుణాలున్నెల్ల
 నిట్టిగుణములనిలయందు నిలుపవలయు
 సప్తాణంబులుకేక దుస్సాక్ష్యమనగ
 ఆత్మినమ్మితి నారాయణాచార్యనిన్ను

18

సీ॥ రామనామమునోటఁ రాబల్కుఁజెల్లను
 నిలకడగామది నిలుచుకొరక
 బహుమతిమంత్రంబు శ్రద్ధగోరుట నెల్ల
 నిలకడగామది నిలుచుకొరక
 శివరాత్రిపండుగల్ చేయుచుండుట నెల్ల
 నిలకడగామది నిలుచుకొరక
 దానధర్మంబులు తగజేయుఁజెల్లను
 నిలకడగామది నిలుచుకొరక

తే॥ కొక్కెల్లనొండుచునునును కొడువకొడువె
 కొక్కెల్లనొండుచునునును కొడువకొడువె
 కొడువకొడువకొడువకొడువకొడువకొడువె
 ఆత్మినమ్మితి నారాయణాచార్యనిన్ను

19

సీ॥ నారాయణాయంచ మోక్షోక్తివారాసు
 ససేంద్రియమును మోక్షోక్తివారాసు
 నారాయణాయంచ నాలుకాడినకాసు
 మోక్షోక్తివారాసు కల్పవలయు
 నారాయణాయన్న నాననినమును గాను
 శక్తింగునమునుగా నానవలయు
 నారాయణాయన్న సావాయణము గాను
 త్వత్కీర్తియము గానీ తరచువలయు

తే॥ యెఱుపు నలుపాదగుండుల నెఱుగచోసు
 బయలెఱుపూండులను భావమెంచు
 యిదియెసమనభావంబు యెఱుగముగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాద్యనిన్ను

20

సీ॥ నారాయణానిన్ను నమ్మినందునెను
 నట్టిడవినిట్ న్యాయమయ్య
 వైవంబునీవంచు దననమ్మినవాని
 నిటుజేయనాయుగు నేమిరమ్మ
 తలించిఁడినీవంచు తమపాదచాలనమ్మ
 తనయునినిటుండ తప్పజేని
 తనయునియందున్న తప్పులుబరికింప
 తండ్రికిచ్చెల్లనా నిరణలోప

కీ॥ తనయు నెడనేనైన తస్వలున్న
 తక్షణంబునశిక్షించ తండ్రికగునె
 నీవువిచినడలేను నిన్నునేను
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాద్యనిన్ను

21

11|| లేలేదు లేవయ్య లేకుంఁజెపోవయ్య
 యారీతయగునఁగఁ యెరుగలేవఁ
 చెడ్డవాడనుకుంటె కెప్పిపోవగరావ
 చెప్పిపోయినచేమి చేయువాడ
 తండ్రికిపడుగఁ బు తనయదలుండినగాని
 యెచ్చు గొలుమది వెంచబోడు
 ఋంఠయేలనునాగు నన్యమిటుఁగఁ
 మాయందుమిఁల మనుశగల్లు

12|| పురుషలేవయ్యసోరూఢ్ర మాఁసంబు
 కరుణజూడుముచూచుండు కఠింకము
 నీదునామంఠిపానంబు నిన్యమనుచు
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

22

13|| అబ్బచుదంబాలు అంటియండినగదా
 ననుగావమనిమిమ్ము నమ్మగలిగె
 పుట్టుణంబులునన్ను పంపుచుండగదా
 ననుగావమనిమిమ్ము నమ్మగలిగె
 నూరపల్లలునన్ను ముంచుచుండగదా
 ననుగావమనిమిమ్ము నమ్మగలిగె
 పంచేంద్రియంబులు చంచలించినగదా
 ననుగావమనిమిమ్ము నమ్మగలిగె

14|| వీనినడుమను నేటిక్కి. ఏనుగుచుండి
 యెటులచూచినదూఱింబు యెక్కువాయే
 చేదుకోవయ్యనీచెంత చేరియుండు
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

13

సీ॥ పశ్యంత్యంబులు గాని సారంబునీ టింపు
 చవిలేదుకాబట్టి చనరుయిటకు
 మూహంబులు లేని మురచెంబ్రనే టింపు
 చవిలేదుకాబట్టి చనరుయిటకు
 అట్టచుపంబులు అంటనినే టింపు
 చవిలేదుకాబట్టి చనరుయిటకు
 వాచిచేయుచు పట్టణునీ టింపు
 చవిలేదుకాబట్టి చనరుయిటకు

తే॥ అయగంబియెపానకం బనెడివారు
 పాలమీదనునాచేక్ష ననిగబోయ
 యెంచు మాచగపాలనే యెప్పుచనగ
 ఆర్జ్యసమిత్రినారాయణార్యనిన్ను

24

సీ॥ చూచిలే బ్రహ్మంబు చూపంగవలెగాని
 వేరుమాటలుమాడ వెళ్ళోతనము
 నడువితేగురువెంట నడువంగవలెగాని
 వేరుమాటలపాడ వెళ్ళోతనము
 అడిసత్యంబు లాడంగవలెగాని
 వేరుమాటలునాడ వెళ్ళోతనము
 పాడిసత్యంబు పాడంగవలెగాని
 వేరుమాటలపాడ వెళ్ళోతనము

తే॥ వివగవలెనన్నసద్బోధ వివగవలయు
 చనగవలెనన్నచక్కగ చనగవలయు
 నమ్మవలెనన్నగుతుమాట నమ్మమనగ
 న్నిత్యనస్మితినారాయణార్యనిన్ను

25

101 || ప/కాంతగనినంత ప్రమపిచాచెడిమది
 గురుపాపములునమ్మి గురుగబోదు
 సశ్యంబునెప్పును సంతోషపడుగుది
 గురుపాపములునమ్మి గురుగబోదు
 అన్నదమ్ములటంచు ఆపేక్ష సడుమది
 గురుపాపములునమ్మి గురుగబోదు
 భరులనుదూషించు పనికెనూలీనమది
 గురుపాపములునమ్మి గురుగబోదు

102 || బీవరాశినినమనుగా భావమెంచు
 మనమతేప్పకప్రస్థాని మూర్ఖమరయ
 యిలరమాద్యంబులన్నియు యెక్కసనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థనిన్ను

20

103 || సరిగమల్ పాడుచు సంచలించెడిమది
 నిశ్చలంబుగ దేవు నెరుగబోదు
 యిరుగుపొరుగులపోరు వినిసంప్రపడుమది
 నిశ్చలంబుగ దేవు నెరుగబోదు
 తనకుమించినపనికి త్వగపడునామది
 నిశ్చలంబుగ దేవు నెరుగబోదు
 కష్టమొచ్చినవేళ కలకణెండెడిమది
 నిశ్చలంబుగ దేవు నెరుగబోదు

104 || నిష్టగలిగియునీ యందు నిలుపుమనను
 యిట్టివిషయంబులన్నియు విడిచిపెట్టి
 యేకదృష్టినిమనసుకు యెరుగజేయ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థనిన్ను

20|| స్తూలదేహాంబునిం చూడంగలేదాయె
 నూత్నదేహమునిన్ను తోలలేదు
 కారణదేహంబు కానంగలేదుని
 జాగ్రత్తనీరూపు చాబలేదు
 స్వప్నంబునీదేరు వచియింపలేదాయె
 ఆమరూపునునుష్టు తగలబోదు
 యింకొక్కమీరూపు రెండుచేమయ్య
 యేకాగ్రవేదికితే యెరుకపడును

21|| యిన్ని లేనట్టినుగ్రంబు యేదోయదియె
 తన్ను యెరుగుతురీయంపు తత్వమనుచు
 నాకుకెప్పుంగమీపై మనంబనుంచి
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాద్యనిన్ను

28

22|| గ్రంథంబులన్నియు కలయచూచినగాని
 గురువుచూపినబాట గురుతుగాదె
 వేదంబులన్నియు వెతికిజూచినగాని
 గురువుజూపినబాట గురుతుగాదు
 సకలశాస్త్రంబులు చదివిచూచినగాని
 గురువుకెప్పినబాట గురుతుగాదె
 గాయత్రిమంత్రంబు ఘనభావమునుజూడ
 గురువుజూపినబాట గురుతుగాదె

23|| మనసులోనుండుమగ్నంబు మానలేక
 వెదకిసాధించనేమియు వేరులేదు
 వేరుచలనంబులన్నియు వెరలటన్న
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాద్యనిన్ను

29

సీ॥ తిథివారసత్రత్ర తెరదీనిజేయగా
 సమరసభావంబు సరళిగాదె
 గొప్పకొద్దులకాడి గోడడ్డులేకున్న
 సమరసభావంబు సరళిగాదె
 తూర్పుపడమరయకొ మార్పులులేకున్న
 సమరసభావంబు సరళిగాదె
 మానాభిమానమకొ మడుగడ్డులేకున్న
 సమరసభావంబు సరళిగాదె

తే॥ యివియెమాఱుకు హేతుచై వెలయుచుండు
 జరుగవలెనయ్యయిదిలేని స్థానమునకు
 విడుబోకన్నఘనమంచు యెరుగజేయ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాచార్యనిన్ను

30

సీ॥ భార్యపిల్లలమీద భ్రమశియుండునుకొంత
 సొమ్ములులేవంచు సొలయుకొంత
 భూములులేవంచు పొరపాటుననుకొంత
 గొడ్డుగోడలచింత గొడవకొంత
 యిండ్లులేవనికొంత యీర్ష్యంబుమరికొంత
 ధనములేదనికొంత ఘనముకొంత
 గురువుదొరుకకకొంత గురినిల్వకనుకొంత
 చిత్రంబులనుకొంత చిక్కుకొంత

తే॥ కొంతకొంతంచునిదిజీవ కాలబెట్టి
 ముననుయారీతిచెప్పచు మాపుగడపు
 చగులుయారీతికెప్పియు పాడుచేయు
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాచార్యనిన్ను

31

నీ॥ గురువు చెప్పినబోధ గురినిల్పిచూడరా
 దేహమేతానను దిగులుదొలగు
 గురువు చెప్పినబోధ గురినిల్పిచూడరా
 సంసారచింతలు సమశిపోవు
 గురువు చెప్పినబోధ గురినిల్పిచూడరా
 నేనుజీవుండను నెఱివీడును
 గురువు చెప్పినబోధ గురినిల్పిచూడరా
 బ్రహ్మంబునేనను భక్తి గురురు

లే॥ గతభవంబునజేసిన కక్మవలన
 గుణములన్నియునరిగాను కూటమగును
 కొరవగుణములుగురియందు కుదురవనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాము ధార్యనిన్ను

౨౩

కనకంపుగట్టయిన ఘనరాతిచట్టయిన
 గుడ్డివానికి బేధ గుణములేదు
 రంకునామంబొండె రామనామంబొండె
 శబ్దంబుచెమిటికి సమముగాచె
 పాలుయైవనునొండె పామంబుకకటె
 బేధమెరుగనియట్టి పిన్నలకును
 భాగ్యంబునొండెయ భాగ్యంబునొక్కటె
 మానసభ్రమగల మానవునకు *

లే॥ యంద్రియంబులు మనలను యింతదేయ
 మనసు మారనయివియ్యె మనకునెఱులు
 ముఖ్యమగుదానివిదుకుము ముందు యనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయ ధార్యనిన్ను

౩౩

సీ॥ పీగుగ్నైబడి పేరాసనేద్వంగ
 యెల్లిపోయినచీవి కేమియెరుక
 యెచ్చియెచ్చియుగొంతు యెండిపోవుటేగాని
 యెల్లిపోయినచీవి కేమియెరుక
 క్రిందమీదనుపొర్లి గిజగిజలాడిన
 యెల్లిపోయినచీవి కేమియెరుక
 వకరికేమనమేడ్వ వైనంబుదెలియక
 మనకునేడ్చెడివారు మహినిగలరు

తే॥ జన్మలో నెల్లమానవ జన్మమేలు
 యనుటసత్యమనుమాట మనసుకెక్కె
 యెట్టిమనుజుడుయెక్కువో యెరుగుకొరకు
 ఆత్మినవ్మితివారాయ దార్శనిస్సు

84

పీ॥ ఒరులనునిందించ యొప్పుకొందురుగాని
 తన్నుతానిందించి తరచలేరు
 వేరుచూపులుజూచి వెతలుజొందుటేగాని
 తనచూపుతాజూచి తరచలేరు
 యితరులమాటలు యొగతాలిజేసేరు
 తనమాటతప్పులు తరచబోరు
 యింకొకరినడత లెంచబోదురుగాని
 తననడతలోళ్ళప్పు తరచబోరు

తే॥ పుట్టినప్పుడేమిబుద్ధి పట్టుబడియే
 బ్రహ్మవాసినవాయిలు దుర్భరములైన
 ముఖముగలింపుగురువుని చూచుమనగ
 ఆత్మకవిత్రివారాయ దార్శనిస్సు

85

నీ॥ ఆలసఁజేమియులేదు ఆరకదున్నగనాను
 నీయందుమననును నిలుపలేను
 కలకాలమైనను కల్పితీయుదుగాని
 నీయందుమననును నిలుపలేను
 కొడవలిచేబట్టి కోశకోయుదుగాని
 నీయందుమననును నిలుపలేను
 వల్లనొప్పులులేక వడ్లుగంచెగగాని
 నీయందుమననును నిలుపలేను

తీ॥ ఆశమోసముయొక్క దన్నటులగాను
 అన్యపాటలుసత్యంబు అంటనట్లు
 నీదురూపంబునితరము నెరుగవనగ
 ఆత్మమిత్రివారాయ ధార్యనిమ్ను

పెడి

నీ॥ యనకొండఅంకమ్మ యీదూఃపోలమ్మ
 ముందరిపాటైమ్మ ముంగరమ్మ
 కనకదుర్గాంబమ్మ గట్టుకొండాలమ్మ
 గంగమ్మకాకమ్మ గంపలమ్మ
 చెంచుకాపేరమ్మ చెలగిక్కల్లమ్మ
 నరయపిట్టలమ్మ నాగలమ్మ
 మహాలక్ష్మీమహాత్మాయి మూరమ్మచౌడమ్మ
 పిల్లలకాపేరి పిక్కలమ్మ

తీ॥ యిట్టిదేశతల్లను యిలనుజేర
 చిక్కినానయ్యచిక్కాన చిలంకరీతి
 దిక్కుదెలియకదైవాల దేవుడనుచు
 ఆత్మనమ్మితివారాయ ధార్యనిమ్ను

పెడి

గురుబోధయన గాను కుక్కలగువులుగావు
 యెండసోకివతోడ వెనుకతిరుగ
 గురుసేవయినగాను గుణముంబవలెజీవ
 తిరిపెగాండ్లను గాదు తిప్పికొట్ట
 గురుభక్తియనగాను గుండెలదురునుజీవ
 నల్లచీమలగాదు నలిపించప
 గురుపూజయనగాను గొప్పకష్టముజీవ
 కోడిపెట్టలగాదు గొంగుగోయ

లే॥ యెందుకురజీవయిక్తైన యెరుకగలిగి
 నడువనలెనియ్యహింసయే నరికమనుదు
 కాస్త్రవధతిచెవులకు చాలుచుండ
 ఆత్మనమ్మితి నారాః   న్ను

పీ॥ కామమానీకింత కఠినమైన బేళ
 చానులకడనుండ ధర్మముగునె
 మోహమానీవెట్టి మూఢులు నిడబోవు
 పెద్దలయడనుండ బుద్ధియటవె
 శోధింపలోభములార కోరివేడెదమిమ్ము
 భక్తులయెడనుండ భావ్యముగునె
 మదమత్సరములార మనవరే మీపనులో
 సాధులయెడనుండ నరసముటవె

లే॥ చాలు చాలును మీతోడ సఖ్యమునుచు
 గమానందునున్న సజ్జనులకాచి
 గనికదలింపు చాతనీ వనుచుకోరి
 త్మనమ్మితి నారాయణానిమ్ను॥

౩

౩౪

నే॥ నీళ్ల పలచేప నీగుడకనయ్యలు
 నదుకనేల నదేవు నామనస
 వన్న చేతననుండే వరుస నేతికియేల
 కరణకైట్టే వాడే గా దనునస
 స్వల్పగుణములుండక నిల్వలేకనుయాశ
 పరముదలియగలేవు పందమనస
 చెడ్డగుణములవీవు చెండివేయగలేక
 తిరుగులాడకైవట్టి తిక్కఱునస

తే॥ జలము గానక యాజల చగురుల్లె
 తిరిగి తిరిగియు నదున్ని చిగులుకెంది
 కాలమంతయు గనలేక గడవెకనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాస్మి
 వస్తువులులేవుచిప్ప భ్రమయిండకుజాధ
 వెండియంచును శ్రమయ వెండియగు నె
 యెండగాయు మునుడ యెండమావులజాచి
 నీరుగాభావించ నీరునగు నె
 సాధాగ్యమున్నట్లు స్వప్నంబులాగన్న
 నిదురలేచినతోడ నిజముయగు నె
 దారిలోపడియున్న తొడుతొక్కియుసర్ప
 విష మెక్కిననిచెప్పి వెరవనిజమె

తే॥ భ్రమయేలేకున్న కలదంమ చఱకగలిగ
 భ్రమయే బయలందు మున్నుండు ప్రభవమెండె
 భ్రమయులేకున్న బయలకు బయలెయనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాస్మి

సీ॥ తల్లిదండ్రులచేత తనువుద్భవంబాయె
 తలచరాతలిదండ్రీ దైవమనుచు
 తలిదండ్రీలేకున్న తానునులేదాయె
 తెలియరామర్కంబు తేటపడగ
 తలిదండ్రులెందుకో తనయులెందుకొచూడ
 యెండకీయేర్పాటు యెరుగరాదు
 యెందుకు ముఖదుఃఖ మెందుకు జన్మంబు
 అన్య సంకయముగదా ఆవుజేయు

తే॥ యిట్టి సంకేహమంతయు విడచిపెట్టి
 ముట్టిదైర్వ్యంబు మనసందు గడియబట్టి
 గురువు దరిజేర మోక్షంబు దొడకుననగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణ దార్యనిన్ను॥

42

సీ॥ కల్లుత్రాగడి దుప్త కర్మండు కర్మండు
 గడచునా యమలోక గతులుగాక
 పారాయణులెంచు చపలండు చపలండు
 పోవునా యమలోక పురముదాటి
 పరస్త్రీలగోరెడు పాపుండు పాపుండు
 కడచునా యమలోక గమెడిదాటి
 గాపాటిలేరగడి నరపక్ష్య నరపక్ష్య
 నడచునా యమలోక నరకమిడచి

తే॥ దుఃఖమీకాల్గు యమలోక దూతలయ్య
 వీటివిడిపించు వీలును వెతుకరయ్య
 వీటివిడిపించు యమమిది తెలువడనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణ దార్యనిన్ను

43

సీ॥ గురువుల నిందించు కుటిలులు కరుకయె
 పరమకూఠం నై పరమపదవి
 పెద్దలనిందించు పండుల కరుకయె
 పరమాత్మియనునట్టి భావమెరుగ
 యెఱుఱును నిందించు యెఱులకు యెరుకయె
 పరబ్రహ్మనునునట్టి పరమబయలు
 వేదదూషణజేయు బెధవలకరుకయె
 సాధీల ఆనీంద సౌఖ్యపదవి

తే॥ తారతమ్యంబు దెలియని తామనులకు
 యెఱుడు వలవేళి యున్నాడు యెరుగరణ్య
 నమ్మ నామాట వ్యాయంబు ననుచుదెల్పు
 అత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

44

సీ॥ కొవ్వబట్టినవారి కొరతవేయ యముండు
 నారాయణాయంచు నడువరాదె
 దుర్మార్గనరులకు దుండించును యముండు
 నారాయణాయంచు నడువరాదె
 కోపంబుగలవారి కోపడమేయించు
 నారాయణాయంచు నడువరాదె
 భారచోరులబట్టి చేరంపములగోయ
 నారాయణాయంచు నడువరాదె
 వేదకాస్త్రంబు లీరీతి విశదపరున
 పులులసముంచు గుణముల పోల్చలేక
 దిక్కుదెలియక నీవేనా దిక్కుటంచు
 అత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను!

45

సీ॥ శమన కింకరులతో సంసారమునుజేయ
 మరగి మరచితిమయ్యో మదినిభక్తి
 ఆలుపిల్లలువారె అన్నతమ్ముటవారె
 అక్కచెల్లెలువారె అంతుదెలియ
 బాపమరుమలువారె బంధువర్గమువారె
 అగ్రహూమలువారె అంతుదెలియ
 సినతండ్రియెవరయ్య పెత్తండ్రి యెవరయ్య
 పాశ్చిన్నేహీతులెవరో పారజూడు

తే॥ మంచిజ్ఞానంబుగిలయట్టి మనుజునైన
 పాడుజేసేయు యమపురిము బంపగలరు
 వేదలేరయ్య కింకరీలు వెతుకుమనగ
 అత్మనమ్మితి నారాయణార్చనిన్ను॥

48

సీ॥ భార్యపిల్లలుయెట్లు బ్రతుకుదురనియెడి
 చింతమాత్రమెగీత చెరువబోరు
 యిగ్గు పారుగుణజాచి యెచ్చుచుండుటెగాని
 తలవ్రాత తుడువను తరమె మనకు
 కట్టమొచ్చినవేళ కడుదుఃఖిచదుటేల
 ముందుకొట్టినకప్ప మెందుబోను
 యింతలేమిడినేను యెట్లాచ్చదనుయన్న
 పెట్టకున్నను వృద్ధి పుట్టబోదు

తే॥ యావృడనుకున్న కార్యంబు యేమికర్దు
 యొద్దివచ్చిన సమముగా యెంచవలయు
 యిప్పుడైనను సుగుణంబు యెఱుగుమనగ
 అత్మనమ్మితి నారాయణార్చనిన్ను॥

47

సీ॥ యెఱుడు బెట్టెడి బాధ యెట్లొచ్చెదవు నీవు
 ఆలుపిల్లలు నీకు ఆడ్డపడరు
 యెఱుడు బెట్టెడి బాధ యెట్లొచ్చెదవు నీవు
 తప్పించబోరన్న తమ్ములెవరు
 యెఱుడు బెట్టెడి బాధ యెట్లొచ్చెదవు నీవు
 పొగొన్న పీతులడ్డ వడగబోరు
 యెఱుడు బెట్టెడి బాధ యెట్లొచ్చెదవు నీవు
 తప్పించరా రయ్య తల్లిదండ్రుడి

తే॥ యొకరిమీదను యాపేక్ష యొకరికేల
 కర్మశేషంబు యీతీరు గలిగెగాని
 నీవు నిజమని నమ్మకు నిక్కమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణా ధార్యనిన్ను॥

సీ॥ కోటికివడిగత్తి గొప్పబొందినగాని
 మననుత్పత్తినిజెంది మానుకొనదు
 వేదంబులును నాల్గు సాధించిననుగాని
 మననుత్పత్తినిజెంది మానుకొనదు
 భూపతియెఱుట్టి భూములేలినగాని
 మననుత్పత్తినిజెంది మానుకొనదు
 గొప్పగాబంగారు కొండలు దొరకినా
 మననుత్పత్తినిజెంది మానుకొనదు

తే॥ మననునకుచాలు భాగ్యంబు మహినిలేదు
 పరమ ఆనందమును గూర్చు భాగ్యగురువు
 దరినిజేరిన మననుకు తనివియనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణా ధార్యనిన్ను॥

సీ॥ అన్నపత్రయముగల్గ అణిగియుండ దెమది
 మురుగుగొలునులటంచు ముచ్చటించు
 మురుగుగొలునులుగల్గ మోహరిబునిడబోడు
 రాళ్లకమ్మలుపుడ్కు రవలగోరు
 కంటెకానులుగోరు ఘనపతకముల్ గోరు
 కంద్రహారములాది చాలగోతు
 కక్తిలేకనుపువమి చనిపోవునేగాని
 మరణంబులేకుండ మానగోరు

త్రే॥ అకాహచిత్రంబుయిదియెన్న నలవియగునె
 రాజ్యమంతయురాగోరు రాకయున్న
 తెలియరానట్టిదుఃఖంబు తీరదనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను

54

సీ॥ ద్రవ్యంబు లేదంచు తత్తరపడబోతు
 ధనమదాంధముగల్గు తాళుమనన
 సొమ్ములు లేవంచు సాలయనేలనునీవు
 యెవుడు జూచిన భయజ్ఞి బెరుగుమనన
 పిల్లలులేరంచు పేరాసనీకేల
 మనము బుట్టగనేమి మంచిగలిగ
 యశములేదంచును అతిచింతనీకేల
 మనుజుల మెచ్చుకోల్ మనకునేల

సీ॥ యిన్నిరూపంబులెత్తియు యిలనుమాయ
 యొక్కనియ్యదు అకలంబు యెరుగనీడు
 తొలగి నడువర సౌఖ్యంబు వొరకుననగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను!

55

సీ॥ లిఖితమయ్యెడియుండు లేములాచ్చెడివేళ
 ఆనుభవించక తీరదయ్యుమనకు
 నుఖముఃఖములురెండు జొరబారువేళలో
 ఆనుభవించకతీర దయ్యమనకు
 లాభనష్టంబులు లభ్యమయ్యెడివేళ
 ఆనుభవించకతీర దయ్యమనకు
 గౌరవంబపకీర్తి ఘటియింతువేళలో
 ఆనుభవించకతీర దయ్యమనకు

తే॥ దైవమువధించునీరెండు తప్పబోవు
 ఒక్కతీరునకాలంబు నుండుటరుదు
 ఎపుడువిడవయ్యకర్మంబు వెవరిననిన
 ఆత్మసమ్మితివారాయ జార్యనిన్ను

52

సీ॥ నొసట వ్రాసిన వ్రాసె నొకతీరు గానుండ
 కోవభాగ్యంబు కూడగలదె
 ముంఁడికర్మంబు మూలమిప్పుడురాగ
 భగవంతుదిట్టిన ఫలముగలదె
 అయ్యలాడెడిమాట అపహాస్యమునుజేయు
 పాపరాశికిమంచి బ్రతుకుగలదె
 పరమాత్ముడేపాటి పక్షపాతియుగాడు
 నీవిచ్చినంతయే నీకునిచ్చు

తే॥ వంచభూతంబులకుపైన బరగువాడు
 యింద్రియంబులచేష్టల తెరుగువాడు
 రాత్రివగునులేనిరా రాజనంగ
 ఆత్మసమ్మితివారాయ జార్యనిన్ను

53

సీ॥ మట్టిగుంటను బెట్టి మన్నుగప్పెడిమేను
 సబ్బుబిళ్ళలతోటి 'స్నానమేల
 కుక్కలుఃభక్షించుఁటక్కబొమ్మకునేల
 పట్టంచు ధోవతల్, పరుపుదిండ్లు
 కట్టెపుల్లలుపేర్చి 'కాల్చివేసెడిమాయ
 ఘటముకేలనుకీర్తి గౌరములు
 నెత్తురు మాంసంబు నిండు బొమ్మకునేల
 బంగారు నగలను బాగుబెట్ట

తే॥ యేహ్యమనుచును మర్మంబు నెరుగబోరు
 తెలియలేరయ్యోమాయను తొలుగలేరు
 యిట్టిబూటక మెరుగుట యెవరొయనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణా ర్యనిన్ను

50

సీ॥ తలిదండ్రులకు నెల్లదహనకర్మలుచేయు
 తనయునికేమైన దడుపుగలదె
 తనయీడువారంతోతనయెడుట మృతినొంద
 మనగతియేమంచు కనగలేరె
 పక్కలోనున్నట్టి బాలుండుచనిపోవ
 జననికేనేమైన జంకుగలదె
 పోయెపోయెనటంచు పొర్లాడుటయెగాని
 యేమిచిత్రమటంచు నెరుగబోరు

తే॥ యిట్టికపటంబు గల్పించు యీకుడెవడో
 కపటనూత్రంబు యెంగెడి భుజుడెవడో
 సర్వమయుడవునీవె పర్వంబుడ నుచు
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణా ర్యనిన్ను॥

51

వీ॥ తనువు నూనబాయె తన్ని యొవ్వొయంచు
 తన్నించుచుండుటే తారకంబు
 రూపంబు లేదంచు రూఢితెలిసిఁ వెన్న
 సాధించఱాసుటే సాంఖ్యమగును
 చెల్వ మేమియులేక చెవఁకుండగ నిల్వ
 అమనస్సు యనగాను అదియెనుమ్ము
 అదియె జీవన్ముక్తి అదియె పరిపూర్ణంబు
 అదియె బ్రహ్మయిక్యంబు అనుట బుధులు

తే॥ ఇట్టి పరిపూర్ణ మహిమను ఎరుగు నరులు
 జన్మ జన్మంబునకుగాని జరుగబోరు
 నిక్కమనగను ఈబాట చిక్కుకొరకు
 అత్మనమ్మితి నారాయణార్చనమ్ను॥

80

వీ॥ ముద్రలోపల బయల్ ముందుగన్నడుగాని
 స్వాంబు బయలంచు చాలబోరు
 ముద్రటంచును మనము మురియుచుండుటేగాని
 ఎగురు లెగుకు గంత ఎత్తురీతి
 వేరువస్తువుజూపు వెట్టిముద్రలునేల
 తనుతాను జూచుటే తగినముద్ర
 తప భార్యనిడనాడి తగినట్టి పనియంచు
 విటకత్తై పొందుకై వెలకనట్లు

తే॥ నుఖము లేకున్న గొప్పకు నుఖముటంచు
 ఏడ్చుచున్నారని జమును ఎరుగలేక
 బయలు కన్యంబునంతయు బాధయశిగ
 అత్మనమ్మితి నారాయణార్చనమ్ను

81

సీ॥ కోవంబుయనియడి ఘోరమృగముజంప
 గడ్డంబు బెంచిన ఘనుడవీవె
 గామకోభంబనెడి కాతు పులులనుజంప
 కాషాయమునుగట్టు ఘనుడవీవె
 మదమత్సరములను మదపు టేస్తుజంప
 రుద్రాక్ష దాల్చిన రుద్రుడీవె
 మోహ లోభములను మొనగాండ్ర జతజంప
 వీభూతి పూసిన వీరుడీవె

తే॥ పెంచవలెనన్న గడ్డంబు బెంచవచ్చు
 పూయవలెనన్న భూతిని పూయవచ్చు
 నిలుపలేరయ్య గుణములు నిక్కమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను॥

56

సీ॥ యింద్రియంబులమత్తు హీనపరచియొకదా
 వేమనార్యులుభువి వెలయుగలిగె
 యింద్రియంబులమత్తు హీనపరచియొకదా
 బ్రహ్మాంబు సిద్ధయ్య బడసెకీర్తి
 యింద్రియంబులమత్తు హీనపరచియొకదా
 తరిగొండ వెంగమ్మ పరమజేరె
 యింద్రియంబులమత్తు హీనపరచియొకదా
 మస్తాను హజరత్తు మహినివెలసె

తే॥ రామదానుడును కలీరు రమణమీర
 జతుపుమన్నారు మహిమలు జగతియందు
 గాన వైరాగ్య విలయండు గాంచుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను॥

57

సీ॥ తెలుగలిపువ్వును దెచ్చి మొప్పి చేతికినివ్వ
 పెట్టవలసినచోట పెట్టబోదు
 పిల్లకూసను దెచ్చి ప్రియముతో బెంచిన
 పాలకుండనుదోయు పంఠమిడద
 ఉండ కుండగబోదు ఉల్లిగడ్డకు కంపు
 పన్నీరు పూసిన బయలుపడును
 లోకవాసనయనెడి లోభంబుచేసకుడు
 పరమ ఆనందంబు పొందుజేయు

తే॥ ఉల్లికంఠుకు పన్నీరు నోర్చవట్లు
 చల్లపాత్రను నిలదోయు పిల్లియట్లు
 చలనమునకోడి ఆచలంబు తొలగుననగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ము॥

58

సీ॥ యేమిరా యానటన యెంచి చూడగ స్ఫుటన
 ఉత్తమాటలుగావు ఉన్నదింతె
 నిరిసంపదలు గల్గి చెలగుచుండెడివేళ
 బంధులే యూరూర పారజాదు
 కలిమిభాగ్యముతగ్గి కష్టంబులోనున్న
 యున్నట్టి బంధువులే ఉత్తచాయె
 చేతుల కష్టంబు చేయుచుండిననాళ్ళు
 సత్త్వముతులొసేకింపు జరుకుగలరు

తే॥ శక్తిరేకను కష్టంబు సైపరేక
 యూతకష్టయు చేబట్టి యూగునాడు
 పలుకనివ్వరు నోరెత్తి పాపమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ము॥

59

సీ॥ అరయమాద్రలు నైదు అంటిచూడకయొన్న
 ముక్తి లేదనియొకడు మురియించుండు
 కాంధవి వణ్ణుక్కి సారమెరిగిన కాలు
 పనిలేని పాట్లని పలుకునొకడు
 ఖేచరి భూచరీ క్రియసాధకంబని
 పట్టువిడువకుమంచు పలుకునొకడు
 మధ్యలత్యముచాల మంచిదియనిచెప్పి
 వాడుచుండురు మనజ పరుల్లచాల

తే॥ వీటివల్లను బ్రహ్మాంబు విదితమగునె
 పంచముద్రల పట్టించు పరమముద్ర
 ఎరుగవలెనన్న మీతయ యెదనునుంచి
 ఆత్మనమ్మితి శారాయశార్యనిన్ను

62

సీ॥ అతిథి వాకిటజేరొరచి భిక్షమునేడ
 ఆదరించుటగాదె ఆచల పదవి
 కొట్టితిట్టియు తన్ను కోపించువారిని
 ఆదరించుటగాదె ఆచలపదవి
 తన శత్రువులనెల్ల తనకు మిత్రులటచు
 ఆదరించుటగాదె ఆచలపదవి
 నొప్పించ కొరులను నొప్పకుండగతాను
 ఆదరించుటగాదె ఆచలపదవి

తే॥ ఇట్టి సద్గుణ దరిజేర యిడును కర్మ
 అట్టిగురువులు దొరకుట యరుదనంగ
 నీకు అన్యము నితరుల నెఱుగలేక
 ఆత్మనమ్మితి శారాయ శార్యనిన్ను॥

63

సీ॥ సద్గురుదరిజేర సమసిపోవునుకర్మ
 గాలిచే మేఘంలు కరగినట్లు
 సద్గురు దరిజేర సమసిపోవునుకర్మ
 పులినిజూచిన జింక పోవురీతి
 సద్గురు దరిజేర సమసిపోవునుకర్మ
 చీమగుంపునుయెల్లు చిమ్మినట్లు
 సద్గురు దరిజేర సమసిపోవునుకర్మ
 అగ్నిగాల్పెడి చిన్న ఆడవిరీతి

తే॥ పట్టవలెనయ్య సద్గురు పాదములను
 నమ్మవలెనయ్య గురుమాట నమ్మకముగ
 నడచువారలకీరీతి నరగుననగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనము

౪౩

సీ॥ మోచేతికినిమాడ్డు మొగ్గిపెట్టగవచ్చు
 తనవీపు తాజూచి తాళవచ్చు
 తలవెంట్రుకల్కలెక్క తరచిపెట్టగవచ్చు
 చెవులతో మాటాడి చెలగవచ్చు
 తలతోడ నిలమిద తానడువగవచ్చు
 యెగురవచ్చును పక్షు లెగిరినట్లు
 కండ్లులేకనుచూపు కానవచ్చునుగాని
 యేటిలోపల యినుక యెంచవచ్చు

తే॥ జరుపలేరయ్య జాగ్రత స్వప్నరీతి
 జరిపి నటియించు జనులకు జగతియందు
 యెముడు దరిజేరరాడయ్య యెరయునునగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనము॥

౪౪

సీ॥ ఘటములోపలనుండు ఘనత దెలియగలేక
 జొవ్వులాటనుజూడ బోవువాడు
 ఘటములోపలనుండు ఘనత దెలియగలేక
 భాగవతముజూడ బరగువారు
 ఘటములోపలనుండు ఘనత దెలియగలేక
 తిరుసాళ్ళకునుబోయి తిరుగువారు
 ఘటములోపలనుండు ఘనత దెలియగలేక
 మొలకరాళ్ళకు సాగి మొక్కువారు

తే॥ పెద్దలెందుకు యారీతి ప్రేమతోడ
 నెరుగజేసిన పాణును యెరుగలేక
 తిరుగులాడుట మనుజుల తిక్కయనగ
 ఆత్మనమ్మితి వారాయ జాడ్యనిన్ను॥

సీ॥ కాంతమైనను నేమి ఘనతనొందగలేక
 సక్కుబాయిగనుండు సరనులార
 గాజులమ్మిననేమి ఘనతవహించడ
 చిక్కయ్యనెరుగర కేర్పిస్తులార
 బెస్తకులమునబుట్టి పేరుకెందగలేక
 కామవ్రయనునట్టి కాంతమహిని
 కమ్మకులమునబుట్టి ఘనతవహించడ
 కథవిల్పి లక్ష్యంబు క్రమముగాను

తే॥ కష్టపడకున్న ఘనతను గాంచలేరు
 దేహపోషణకష్టంబు త్రెంచినేసి
 ఆత్మరక్షణ కష్టంబు అందుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి వారాయ జాడ్యనిన్ను॥

సీ॥ పరలోకమందున బాధలేకనుయున్న
 ఆమ్మనా హరిశ్చంద్రు గారి సుతుని
 పరలోకమందున బాధలేకనుయున్న
 పోదురా పాండవుల పుతమువిడిచి
 పరలోకమందున బాధలేకనుయున్న
 సిబిమేనికండలు చెండబోడు
 పరలోకమందున బాధలేకనుయున్న
 కొలఱునా యును నలుడు

తే॥ మనసు పాక్షి కి మ్హిరిన మార్గ మెల్ల
 శాస్త్రప్రపథతిమిరిన చలన మెల్ల
 నరక మొరన్న నరకంబు నరకమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్కనిన్ను॥

కీ॥

కలిగెను సుతులంచు కడుసంతసంచేల
 మరణమొందగదుఃఖ మానమేల
 భాగ్యమొచ్చెడివేళ బహుసంతసంచేల
 దుఃఖమేలనులేమి దూకుచుండ
 తనకు యశ్వనమందు దౌష్ట్యమేలను
 ముసలితనమురాగ మూర్ఖనేల
 వాగ్దాటిగలవాడు పదరిపలుకగనేల
 వయసు ముదిరిపినుక వయకనేల

తే॥ కోరినంత నె భాగ్యంబు కూడబోరు
 కలుగవలెనన్న సుతులును కలుగబోరు
 దారికడ్డంబు యివినమ్మ తప్పయనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్కనిన్ను

కీ॥

సీ॥ యెఱ్ఱచీమలు నేతి కగబారినట్లుగా
 యెరుగనేరదు బ్రహ్మ మెఱ్ఱినరులు
 యెర్రనీళ్ళకుచేప లెగబ్రాకినట్లుగా
 యెరుగనేరదు బ్రహ్మ మెఱ్ఱినరులు
 తేనెత్రాగుటకొరకు తిరుగు ఈగలరీతి
 యెరుగనేరదు బ్రహ్మ మెఱ్ఱినరులు
 వేదవారలుభాగ్య పేరాసబడరీతి
 యెరుగనేరదు బ్రహ్మ మెఱ్ఱినరులు

తీ॥ గంజికుండకు చీమలు కమ్మినట్లు
 బురుదలోపల మత్స్యంబు పూడినట్లు
 కష్టమనియెంచి నుఖమును గాంచరనగ
 అత్మనమ్మితి నారాయణా ధార్యనిన్ను॥

70

సీ॥ బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య పరగఘోద్రులటంచు
 పలిక వేదమునాల్గు భాగములను
 వేదవాక్యమురీతి వెలయుటనిజమైన
 నాల్గుజాతులుగల్గినడువలయు
 నడచుటలేదయ్య నాల్గువిధములుగాను
 పదివేలు విధములై పరగగలిగె
 యెక్కడి పదివేలు యెంచకక్యముగాదు
 కోటానుకోటులై కూడగలిగె

తీ॥ ఏమికల్పించె అవివేక మెంతజేసె
 వేదవాక్యము తప్పనా పెఱ్ఱిగాక
 పరమగూఢంబు నిదివీద భాగ్యమనగ
 అత్మనమ్మితి నారాయణా ధార్యనిన్ను॥

71

సీ॥ సాలిజంగమజాండ్ర సాతానిబల్లలు
 గొల్లకమ్మలురెడ్లు కుమ్మరులును
 బోగమిడిగశుక్క బుడబుక్కదొమ్మర
 బండపాములయెరుక బ్రహ్మకులమా
 యానాదిచెంబడి యలమకప్పలవడ్డి
 కంపాలిమంగలి కమ్మగులును
 బొందిలిబట్రాజు బోయసుకాలి
 మాలమాదిగచెంచు మరాటిలెస్త

తే॥ రజకగంధశ్శుదాసర నిరాజ్యమందు
 అరరెయికపటనాటకం బరసిమాడ
 పరగబొందెలేయ పరమాత్మయొక్కటన
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణ దాద్యనిన్ను

72

సీ॥ యెలులుయేనుగవుజల్ యెనుమురెద్దులజింక
 తోడేంభ్యపందులు దుప్పలాంటె
 కుక్కపిల్లులుగాడ్డె గుట్టంబునక్కలు
 నీచుకుక్కచిఱుత సింహములును
 గొట్టెకోతులుమేక కుండేళ్ళుమెంటవల్
 కన్నారిమ్మగమాలు కణుతలిట్టి
 ముంగిసముచ్చంగి ముళ్లపందియుడుత
 యుడుమఱితొండయుబల్లి నూసరెల్లి

తే॥ అరరెయికపటనాటకం బరసిమాడ
 పరగబొందెలేయ పరమాత్మయొక్కడె
 అనెడివాక్యంబురీతిని అరయమునగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణ దాద్యనిన్ను

73

శ్రీ॥ కాకికోవలచిల్క కాజుకొంగయునెమలి
 గుడ్లసూబలుగద్ద కోడిచిలువ
 పమిడికంపెపిచుక పాలపిట్టలంకి
 గోరంకికొక్కెర గూడబాతు
 నల్లంచినకవిత్ర నారాయణాపఠీ
 కంకణతీరంగి కంపకోడి
 గిజిగాడిసాకువ గిన్నికోళ్ళనుడేగ
 పొట్టిబాతులుగువ్వ బోరవజను

తే॥ అరరెయికపటనాటకం బరసిచూడ
 పరగబొందెఱవేరు పరమాత్ముడొక్కడే
 అనెడివాక్యంబురీతిని అరయుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను

74

పా॥ వెలగవేషియువేష వెదుకచింతయజున్వి
 మఱిదిర్చినమునగ మామిడవిశె
 చందనముచందనము చౌకబూరగమద్ది
 పొన్నపొగడఱనిమ్మ పునుగుజామ
 పేకిటూకియుతుమ్మ పైంకాయకుంకుడు
 నేరేడుమారేడు నెద్దివద్ది
 పనసరేగునుతాడి పచ్చార్చిగన్నేరు
 అరటియీతయువిప్ప అరెగొట్టి

తే॥ అరరెయికపటనాటకం బరసిచూడ
 పరగజన్మంబునొక్కటే ఫలితమేరు
 అనెడివాక్యంబురీతిని అరయుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను

75

సీ॥ గుడ్డిమాగధుఁ కుంటి గుజ్జరితనమును
 చెముడు నడ్డియుగూను చిట్టలలలి
 యెచ్చిపిచ్చియు వెట్టి యెతిమతైత్యము
 గొడ్రాలునత్తియు గుబలకమ్మ
 మందమతిమాఘత్వ మరుపునంగియారంకు
 తొట్టిమొత్రియుబొల్లి దొంగతనము
 కఠినముదుర్వార్త కపటంబులివిగల్గు
 • పాపకర్మకులభ్య ఫలితమిదియు

తే॥ ఆరెయొక పటనాటకం బరసి చూడ
 పరగజన్మంబునొక్కటే ఫలితమేరు
 అనెడివాక్యంబురీతిని అరియుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

సీ॥ కాంతశ మనమంబు నత్యంబును గుణంబు
 సిరియునంపదమంచి శివుఁడభక్తి
 నిర్భయమునంద నిపుణతనిష్కపట
 నీమంబువ్రతములు విత్యమానంద
 భూతదయాజ్ఞాన పుణ్యాదానములు
 భేదరహితుమచాల బీదరక్ష
 దేవాసాందర్యంబు తేంపునుదైర్యంబు
 పుణ్యాకర్మకుఫలము పుడమినిదియె

తే॥ ఆరెయొక పటనాటకం బరసి చూడ
 పరగజన్మంబునొక్కటే ఫలితమేరు
 అనెడివాక్యంబురీతిని అరియుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

11|| యాదర గాలికి నీతాకురాలునా
 చలిగాలికొంటునా చట్టురాయి
 ఊగగల్గునెమాను ఉపితపూపులతోడ
 జాలకబోవునెగజమ్ము శునకమునకు
 నిముకబోవునెగి తగరుకూతులతోడ
 జెళ్లబారునెతరులో వెండికరచి
 చేసితోవినగంగ చెమరునేమేఘులు
 భూమియుకపలునె పులోయునాగ్య
 జ్ఞాతజ్ఞేనిన అపరోక్ష జ్ఞానిగెఱుపుడు
 చలనమునకు నేహితియు తొలగబోడు
 కోడెకొక్కరు యాతీను కరుకునెనగ
 ఆర్మినమ్మితి నారాయణాన్వనిమ్ను

76

12|| అలవాఁళ్ళందృవ కాగాధినందనుం
 డెట్లయ్యెనోకట్ట మెంతబెట్టె
 నశుడెంచెనెమిత్త డనిభానమందున
 యొట్లయ్యెనోకట్ట మెంతబెట్టె
 గోపన్నకువమిత్రు గొప్పగాతానిషు
 డెట్లయ్యెనోకట్ట మెంతబెట్టె
 సారంగధరు డెంచె జననంచుచిత్రాంగి
 నెట్లయ్యెనోకట్ట మెంతబెట్టె

13|| శశ్వతకున్నోర్తిని డెంచెలేరు
 గానతిత్పని మిత్రుగా గాంచపలయు
 శాంతమనస్తోడెయిపో జగతియనగ
 ఆర్మినమ్మితి నారాయణాన్వనిమ్ను

77

సీ॥ నూచి బెజ్జమునందు జోప్పించవంతును
 సాధ్యంబుగాదయ్య జగతియందు
 గోవుపాలనుపిండి గోసంటికెక్కించ
 సాధ్యంబుగాదయ్య జగతియందు
 తనకుగర్జననుతుల తనలోననిమిడింప
 సాధ్యంబుగాదయ్య జగతియందు
 కేటి వెల్లువత్రిప్పి చెనుకకుసడపించ
 సాధ్యంబుగాదయ్య జగతియందు

తే॥ వద్దణంబులుబీటితో సమముగాదె
 గుణములారుటినిలయందు కూల్చివేయ
 జన్మరహితంతునిలయందు జయమనంగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను॥

సీ॥ బ్రహ్మాండహంతయు పాలించుసరమాత్మ
 జీవుడనేనంచు చెప్పగలిగె
 అనందమును నెపుడు అనుభవించెడిబ్రహ్మ
 జౌననిద్రుఖులు అందగలిగె
 రూపనామములేని రూపాంతకుండిల
 ఖండరూపములెత్తి గడుపగలిగె
 యేవికారములేని యేకాక్షరుండిల
 అఖిలవికారంబు లంటగలిగె

తే॥ తెలిసి తెలియనివారికి తెగనిగాడవ
 తెలియవలనయ్యగురునిచే తేటపడగ
 తెలియవటువంటివారికితి తిక్కయనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

సీ అయ్యోద్యనిడిరాము డడవికేగిసరీతి
 వరిపూర్వమిడియాత్మ బలులుదేరె
 నశరాజుతుపర్ను నమ్మికోలచినయట్లు
 అజ్ఞానమునకొగ్గి ఆత్మయుండె
 చందాలుదాహరి శ్చంద్రుదిట్టినయట్లు
 నాత్మయింద్రియములకు నణగియుండె
 తనరూపమునుమాగు దక్షునికైవడి
 ఆత్మమాంసపుదేహ మందగలిగె

తే॥ నకుడుతనరాజ్యపదవికి నరగినట్లు
 మరలమహినేలుపాశ్చంద్రు మాదుగాను
 జరుగవలెనయ్య యిహమిడచి సత్యమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను॥

82

సీ॥ మహిమీదభాషలు మతములెన్నగమనకు
 తరముగాదిలలోన తరచిచూడ
 కన్నడమింగ్లిఘ ఘనతురకము లెనుంగు
 అఱవసంస్కృతభాష లవనిలోన
 కేవలపాపాపండ క్రివిష్టమతములు
 క్రైస్తమహమ్మదుక్రమము గాను
 రామానుజాహిందు తాజమతములుయంచు
 పలుకుజనులకులేడు పరమపదవి

తే॥ యిట్టిమతభాషలిలయందు యెంచలేరు
 మతములెన్నయినగుణముల మాన్పలేవు
 మతములెనట్టిదేజ్ఞాన మహిమయనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను॥

83

సీ॥ మనసునిలుకడజేరు మార్గంబుగనుగొన్న
 యితరమతములతాను యెంచబోడు
 మనసునిలుకడజేరు మార్గంబుగనుగొన్న
 ఆస్మతంబులనాడతరుగబోడు
 మనసునిలుకడజేరు మార్గంబుగనుగొన్న
 అన్యజీవులజంప నరుగబోడు
 మనసునిలుకడజేరు మార్గంబుగనుగొన్న
 తీసువుత్పంగారంబు లాల్చబోడు

లే॥ కానినిటువంటిదానిని గాంధువారె
 పెద్దలగుగానినికరుల పిలువరాదు
 అనుభవంబునుమాటల కందదనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాచార్యనిన్ను॥

84

సీ॥ పంచభూతమువల్ల పంచేంద్రియములాయె
 పరగనైదునుత్ర పంచమాయె
 కన్నముక్కునునోయి కర్నంబుకాయంబు
 పంచాక్షరనుచును పంచకుబుధులు
 పంచాక్షరమునెప్పు పతనచేయుచునుంటె
 అయిదునుతమచేత అణుగగలవు
 అయిదునొకటిగజేయు అతడెపోజగజెట్టి
 పట్టినయీపట్టు పట్టవలయు

లే॥ యిట్టిమర్కంబులెలియంట కిలనుజనులు
 భూతిరుద్రాక్షజడలను పొందుగోగు
 వున్న లేకున్న నొకటియైవుండుననగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణాచార్యనిన్ను॥

85

శ్రీ॥ రుద్రాక్షలకుజ్జాన రూపంబుకలదన్న
 గజరాజకుద్రాక్ష కట్టలేదు
 భూతిబూసినజ్జాన పూర్ణలొననియన్న
 సారంగధరుడెప్పు సలుసలేదు
 జడలుపెంచుటవల్ల జన్మగహితంబన్న
 జనకబుడేపాటి జడలుపెంచె
 కాషాయములవల్ల కల్లుమోక్షంబన్న
 కట్టెనామార్కండు ఘనఘనమంద్య

శ్రీ॥ కోక్కెలోవేయువేషంబు కుటిలమన్న
 తనకుతావచ్చువేషంబు తాల్పవలయు
 కవటవేషంబునిజమును గాంచదనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జ్యనిన్ను

88

శ్రీ॥ అర్థమామనుదిట్టి అవనిబ్రతుకుటకన్న
 వసనాభిదినితేవ మొదలవచ్చు
 ముగనిమరడులదిట్టి మసలుచుండుటకన్న
 భక్షించగన్నేళు పప్పుమేలు
 అన్నదమ్ములదిట్టి అవనిబ్రతుకుటకన్న
 పురివేమకునిభువి నొరుగవచ్చు
 స్నానాకులనువేర బరగుదురుటకన్న
 వరులెరుగకనుభావి బడుటమేళ

శ్రీ॥ పురుషస్త్రీబాగులెవలైన పుడమినిట్టి
 జీవనము గొనిలనుండు జీవికన్న
 త్రాగుటయు మేలువిషయము ధరణియనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జ్యనిన్ను॥

89

11॥ శివశివాశివశివా శివశివాయనువారు
 శివలోకమందునా చెలగుచుండు
 హరిహరీహరిహరీ హరిహరీయనువారు
 వైకుంఠపురమునా వరలుచుండు
 రామరామ రామ రామయ్యయనువారు
 పుణ్యలోకమనందు పారలుచుండు
 కృష్ణకృష్ణాకృష్ణ కృష్ణయ్యయనువారు
 విష్ణులోకమనకు చెలయుచుండు

12॥ జగతిలోపలగలయట్టి ఆనులలోన
 నెవ్వరైననునీరీతి నెనరుగల్గి
 భజనచేసినసౌభాగ్య పదవియనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను॥

88

13॥ భక్తులగాపాడి పడపులిచ్చెడిదివ్య
 నారాయణులెల్లపు నమ్మరయ్య
 సాధులగాపాడి సౌఖ్యంబులిచ్చెడి
 నారాయణులెల్లపుడు నమ్మరయ్య
 రానులగాపాడి ధరిచేర్చుదేవుడు
 నారాయణులెల్లపుడు నమ్మరయ్య
 కవికులగాపాడి కరుణజూచెడిస్వామి
 నారాయణులెల్లపుడు నమ్మరయ్య

14॥ భాగ్యభోగంబులిలగోరు పాపజనులు
 మోక్షమననెద్ది నెరుగరు మూఢజనులు
 కట్టెకడ లేడుమార్గంబు గాంచరనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను

89

సీ॥ కోడిపెట్టలోసమము గురువుగానెంచుకీ
 కోడిపిల్లలకివ్య కోటులెంచు
 వేదనాక్యముల తెడి వెరువుదిబ్బలుత్రక్వ
 తమపిల్లలకునిచ్చు తిత్వబోధ
 అక్షానమనుగద్ద నటుదూరకునజాచి
 భద్రమనిపిల్లలకు భయముదీర్చు
 ప్రియమొచ్చినతోడ పారదోలునుగాని
 పిల్లగద్దకుమధ్య పెట్టబోదు

తే॥ మాంచిహితగురువుశిష్యుల మహినిగాంచి
 కలిగిస్వతబుద్ధిపరమును గాంచువరకు
 డడుసద్గురువునీ వెరుగుమనగ
 ఆత్మనమ్మితిసారాయ ణార్యనిన్ను

90

సీ॥ రాజ్యంబులేలిన రాజులందరుయేరి
 మనముచ్చటలుయెంతమానరయ్య
 గ్రంథంబులన్నియు కల్పించుకవులేరి
 మనముచ్చటలుయెంతమానరయ్య
 మాటతప్పనియట్టి మహిపతులేరయ్య
 మనముచ్చటలుయెంతమానరయ్య
 వాయొండ్లుబ్రతికిన వేత్తలందరుయేరి
 మనముచ్చటలుయెంత మానరయ్య

తే॥ అట్టిమహనీయులందరు ఆరగినారె
 మాలపోలికిపూరిలో మాటలేల
 అనెడిసామ్యంబుమనబ్రతుకు అరయమనగ
 ఆత్మనమ్మితిసారాయ ణార్యనిన్ను

91

సీ॥ కాళ్లు చేతులులేని కరిమొండెమైనను
 బ్రతుకజూచునుయార బహుదినాళ్లు
 సిరిసంపదలుపోయి చీకాకుపడుచున్న
 బ్రతుకజూచునుయార బహుదినాళ్లు
 తినుటకన్నములేక తిరుప మెత్తుచునున్న
 బ్రతుకజూచునుయార బహుదినాళ్లు
 విశ్వమనుబోయి అపకీర్తివాలైన
 బ్రతుకజూచునుయార బహుదినాళ్లు

తే॥ యిదియెజన్మంబునకునార హేతువయ్యె
 యింతలాపత్రయమె గాని యిడదుయముడు
 చచ్చువారలుపూంకె చావరనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనిన్ను

92

శ్రీసీ॥ కులకాంతశయ్యపై కూడియుండెడివేళ
 పాలుమాలిక చేయు పాడునిద్ర
 పరస్త్రీలశయ్యపై వస్వశించినయపుడు
 అంతులేదురనిద్ర అంటరాదు
 పద్మాసనమువేళి పరమాత్ముస్మరియింప
 అప్పుడెమిగపిందు ఔంనిద్ర
 చోరత్వమునకెల్లి సాత్తులెడకడినేళ
 భస్మమైపోవునా పాడునిద్ర

తే॥ జ్ఞానమునకునజ్ఞాన కాండమునకు
 మంచిమాటకునిలచెడ్డ మాటలను
 చలముగలదన్ననివిరెండుసకతులనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనిన్ను

93

సీ॥ చాల్యమందునయాట చరగులెత్తుచునుండు
 తీరికెప్పుడులేదె తిక్కమనన
 యువ్వనంబునస్త్రీల యాగడంబులనుండు
 తీరికెప్పుడులేదె తిక్కమనన
 కామరమునగల్గు కగ్రసంపారంబు
 తీరికెప్పుడులేదె తిక్కమనన
 వార్ధిక్యమందున పణకుగొణుగులుండు
 తీరికెప్పుడులేదు తిక్కమనన

తే॥ యిట్టిజన్మంబునందజ్ఞాన మిడువకున్న
 తీరికింకెప్పుడుండునే తిక్కమనన
 మంచిగలిగించుగురు నెదుక మార్గమునగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థనిన్ను

సీ॥ కవివ్రాసినుతికెక్కి ఘనతబొందినగాని
 మననునిలుకడలేక మంచిలేదు
 రామకోటియువాని రామభజనలచేయ
 మననునిలుకడలేక మంచిలేదు
 ఆమరనిఘంటులు ఆరమెరిగినగాని
 మననునిలుకడలేక మంచిలేదు
 గోదానభూదాన కోట్లుచేసినగాని
 మననునిలుకడలేక మంచిలేదు

తే॥ కోర్కెతోచేయుధర్మంబు గొప్పయైన
 కొద్దిఫలితంబుమాత్రము కూడివచ్చు
 భగవతార్పితముగజేయ ఫలమనంగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్థనిన్ను

సీ॥ చీట్లాటవైమది కివునియందుంచిన
 చిక్కదామోతుంబు చిటికలోన
 పరస్త్రీలవైవేమ పరమాత్మునెడనుండ
 చిక్కదామోతుంబు చిటికలోన
 గృహకృత్యములయాశ గురునియందుంచిన
 చిక్కదామోతుంబు చిటికలోన
 విశ్వశ్రమలదయ ఆత్మయందుంచిన
 చిక్కదామోతుంబు చిటికలోన

తే॥ చోరుడొక్కొడుకొదంబు చొచ్చువేళ
 యెంతజాగ్రత్తనుండునో యెరిగినీవు
 యింద్రియంబులనారీతి యెరుగుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను॥

98

సీ॥ సతినుతులపోషించ సకలపాపముజేయు
 చచ్చిపోయినవెనుక చాకులెవరు
 ధవధాన్యములుబహు తాపంబుననుదాచు
 తానుచచ్చినవెనుక దాచులెవరు
 పొగిణన్నేహితులంచు బహుసంతసమునుండు
 జీవమిడిచినతోడ న్నేహమెవరు
 భార్యతప్పలుచేయ పగబట్టిసాధించు
 పరలోకమునకేగ భార్యయెట్లు

తే॥ అష్టబంధనతోకట్టె నారమాయ
 వక్కబంధనమిడదీయు పరకుచాల
 కష్టమికలేడునులభంబు గాంచుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

99

సీ॥ ఆటపిల్లలతనకు అణగియుండకయున్న
 సంసారమదిగొప్ప సాగరంబు
 అన్నతమ్మలతనకు అణగియుండకయున్న
 సంసారమదిగొప్ప సాగరంబు
 సిరిపంపదలుబోయ్చిప్పులొచ్చినతోడ
 సంసారమదిగొప్ప సాగరంబు
 వీదతనమునభాగ్య పేరాసగలిగిన
 సంసారమదిగొప్ప సాగరంబు

తే॥ సత్తుజలధులనీడియు వైపవచ్చు
 యిట్టిసంసారమొకఘంటయీదరాడు
 ధంనుయాకప్తమును దీర్చి దైవమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనిన్ను

98

సీ॥ కాకిరామేశ్వరం కాళనాస్తియుకంచి
 తిరుపతయణాచల తిరువఘోరు
 క్రిశైలవిరుపాక్షుక్రిపండరీపురి
 సంఘంబుమదురయు తుంగభద్ర
 పాపవిమోచనా బద్రాచలంబును
 త్రిపురాంతకముకోటి తీర్తనాది
 క్రింగమయ్యోగ్య క్రిరామతీర్తంబు
 మంగళగిరిశిల్లి గంగయమానగ

తే॥ తిరిగిచూచుటమంచిదే తెలివిగల్గి
 యేమియీస్తానఫలితంబు యేమియంచు
 యెందుకేవ్వరచికోపెద్ద తెరుగుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్చనిన్ను

99

సీ రాచక్షరపులు మేనా కణగఁద్రులును తీరి
 గజ్జదుగదయు వైత్య గాచికోపకు
 తలనొప్పి జ్వరములు దామరకజన్నెలు
 కడుపునొప్పియు కల్తకంఠకలక
 క్షీణనొప్పలు లూట్లు కిసురుపాటును జలుబు
 మలబద్ధకము చురుకు మడిమిపోట్లు
 పెద్దరోగము చచ్చు పిల్ల వాతంబులు
 శూణినొప్పలు పాడలు నుల్లదిండ్లు

తే॥ చీము నెత్తురుమాంసంబు చేసినట్టి
 యిట్టి జన్మంబు వైమోహ మెంతగలిగె
 మత్తునిదువగకు విడిచెలియ మరుగుయనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను

100

సీ॥ ధనము సంపాదించి ధరమేటియానన్న
 ఆలకు బేరునికన్న అధికమున్నె
 చదువు చదివియు జగతి సాధించవలెనన్న
 - కారడతో సాటి చదువబోరు
 సౌందర్యమున కేను జగతి కెక్కవయన్న
 మన్మథుసరిరూపు మహినిలేరు
 బుజబలాధ్యము చేత భువి నేలెడముఁగున్న
 పమయకుండు నెకాలయముని చేత

తే॥ ధనము శౌర్యంబు చదువుకు ధరణిలోన
 అధికుడని చెప్పలోకంబు ఆంతులేదు
 పరగ్రహహృదపదకయే పదవియనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్జునిన్ను

101

111 ధనభాగ్యములమది తగలకుండినగదా
 గురువులమేమంచు కులుకుటకును
 అగనికనకమువెండి కాశనిడచినగదా
 గురువులమేమంచు కులుకుటకును
 వాడువీరనునట్టి వైరమిడచినగదా
 గురువులమేమంచు కులుకుటకును
 జింహగుహ్యమురెండు చెదరకుండినగదా
 గురువులమేమంచు కులుకుటకును

112 యిదియెట్లజ్ఞానమనునట్టి దిలనుమాను
 జీవుడనుపేరుదీనికే చెలగుచుండు
 వీటివిడిపించజేవుడై వెలయుననగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

102

113 మంచిమాటలుబైట మాట్లాడగనువచ్చు
 కపటంబుమదిలోన కలుగవచ్చు
 పరులకుధర్మంబు బాగకెప్పగవచ్చు
 తామబీదలగొట్టి తరుమవచ్చు
 కాస్త్రప్రదతులంత చదివిచెప్పగవచ్చు
 తానునుగుణములేక తప్పవచ్చు
 గురువుత్రులటంచు కులుకుచుండగవచ్చు
 జారినోరములెల్ల జరుపవచ్చు

114 మాటలెప్పుడుకపటంబు మాన్పలేవు
 చుచువులెప్పుడుగుణముల చంపలేవు
 దకరికొరకేయువేషంబు వలచనంగ.
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

103

సీ॥ మేమధికమంచును మిట్టిపడుటేలను
 మరణంబులేకుండ జూనగలరె
 మేమధికమంచును మిట్టిపడుటేలను
 ముమ్మాత్రములురాక మానగలరె
 మేమధికమంచును మిట్టిపడుటేలను
 మాంబదేహమువేరు మాన్చగలరె
 మేమధికమంచును మిట్టిపడుటేలను
 యింద్రియవ్యాపార మీడగలరె

తే॥ జననమరణంబులునుసర్వ జనులకొకటె
 అగ్నినీరుకువృధివికి అంటులేక
 నరులకంటనసాధులు నగుదురనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణా ర్యనిన్ను

104

సీ॥ మేలుకొనుమోచీవ మేలుకొనుమోచీవ
 చూపుతక్కువగాక చూడునపుడె
 మేలుకొనుమోచీవ మేలుకొనుమోచీవ
 కరచరణములుపుష్టి గలుగునాడె
 మేలుకొనుమోచీవ మేలుకొనుమోచీవ
 చెవులకుకబ్బంబు చేరునాడె
 మేలుకొనుమోచీవ మేలుకొనుమోచీవ
 తెరుపుమిరుపులులేక తిరుగునాడె

తే॥ పూతకర్రయంచేపట్ట కుండునాడె
 కుక్కిమంచంబులోచేర కుండునాడె
 మేలుకొనువాడుజగమున మేటియనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణా ర్యనిన్ను

105

111 లాలిపాడపెద్య లాలిపాడవేతన
 లాలినారాయణా లాలియంచు
 లాలిభక్తులపాల లాలిరత్నమునాల
 లాలినారాయణా లాలియంచు
 లాలివరములదొరవు లాలిగురువులగురువు
 లాలినారాయణా లాలియంచు
 లాలిముక్తికిదాత లాలియుక్తికిదూత
 లాలినారాయణా లాలియంచు

112 లాలినోపరమానంద లాలిలాలి
 లాలిపరిపూర్ణగుణసిధి లాలిలాలి
 అనెడిపుణ్యులు మోక్షాని కన్తులనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణారనిన్ను

109

113 అజ్ఞానమును బాపి, ఆనందమొసగెడి
 గురుస్వాములారతి కొనుడుకొనుడు
 తీవభాసిము బాపి చెలగి బ్రహ్మయజ్ఞాపు
 గురుస్వాములారతి కొనుడుకొనుడు
 స్వాధోలోకంబు వుపముచెల్పెడిస్వామి
 గురుస్వాములారతి కొనుడుకొనుడు
 జన్మరహితముగల్గ బాడ చెలిపెడిదేవ
 గురుస్వాములారతి కొనుడుకొనుడు

114 కొనుడుకోస్వామిహారతి కొనుడుకొనుడు
 పచ్చకర్పూరమునూయ ప్రజ్ఞయనెడి
 పల్లెరమునందు హారతి వట్టుమనగ
 ఆత్మనమ్మితి నారాయణారనిన్ను

107

శ్రీ॥ చెనుమిల్లినధికంబు మునిపాల శ్రుతులు
 పంటకలంబున పరగుభుజులు
 రమణనుబ్బాడెడ్డి ర మాంబకునునేను
 ఆ గ్రాత్రజాడనూర, యాఖ్యుడగుదు
 నారాయణార్యనీపేర నీకతకంబు
 గావించితినిగానికవినిగాదు
 గురువు చెప్పినమాట మరలిచెప్పితిగాని
 గొప్పమెప్పులుగోరి చెప్పలేదు
 శ్రీ॥ వాదభేదంబుకొంధంబు వదలువరకు
 నేనునీవనుతత్యంబు నిలుచువరకు
 దేవయాశతకమున్నీవు గావుమనుచు
 ఆత్మసమ్మితి నారాయణార్యనిన్ను

శ్రీ

(నారాయణార్య శతకము)

సంపూర్ణము

 సింహపురి ముద్దాక్షిణిశాల, నెల్లూరు.

